

Kettős mérce

Az amit az EU Magyarországgal szemben alkalmaz. Nem ma kezdte, nem is csak ő, majdnem mindenki ezt tette, és már régóta, hiszen ennek hosszú története van. Alljon itt néhány példa.

Wilson amerikai elnök 1916-ban meghirdette 14 pontos békeajánlatát – igazságos békét ígérve, határok rendezését népszavazás útján. A népszavazásból semmi sem lett, de önkényesen új határokat húztak, új államokat teremtve vagy a barátiakat megnövelve – Magyarországtól önhatalmúan elszakított részekkel és 3.5 millió magyar rabszolgaságba vetésével. Mindeközben ránk nem alkalmazták az etnicitás elvét – kettős mércéből!

Létrejöttük, megnagyobbodásukat a nyugatnak köszönhető államok közül többen háládatlanul elárulva jövőjüket, oldalt cserélvén Hitler mellé álltak a Második Világháborúban. A Tiso vezette Szlovákia hadserege a németekkel egy időben támadott Lengyelországra 1939-ben, majd 1941-ben a Szovjetunió ellen. Zsidó lakosságát lelketlenül eladta új szövetségesének. Hasonlóképpen az Antonescu vezette Románia is sietett a Szovjetunió ellen támadni 1941-ben, miközben zsidóságát kegyetlenül kiirtotta. Horvát és boszniai katonai egységek is harcoltak a kommunizmus - borsevizmus ellen. Magyarország utolsóként lépett be a Szovjet elleni háborúba, miután keleti városait bombatámadás érte, kezdetben főleg hátszági rendfenntartást vállalva. Mindeközben nyitott volt menekültek százezreinek befogadásával és védelmével. Közük menekült szövetséges hadifoglyok, főleg lengyel katonák, civilek és keletről menekült zsidók. Tudott az is, hogy a szövetségesek nem tanácsolták Magyarország kilépését a háborúból, féltve a százezres zsidóság életét. Így lettünk Hitler utolsó csatlósai! Kettős mérce itt is!

Mi történt az 1947-ben, Párizsban kötött békediktátumokban? A német szövetséges Romániát és Szlovákiát megjutalmazták magyar területekkel és lakossággal, visszaállítva az 1920-ban Trianon békediktátumát. Lengyelországot és a Szovjetuniót megtámadó Szlovákiát egyáltalán nem vádolták háborús bűnösséggel, egyszerűen feltűnt a győztes hatalmak oldalán. Sőt mi több: a hírhedt Benes dekrétumok révén véghezvitt százezres nagyságú magyarülődést vihettek véghez, ami ellen a Szövetségesek nem tiltakoztak, mint ahogy nem tiltakoztak a szerb partizánok magyar-mészárlására ellen a Délvidéken, sem Kárpátalja magyar tizezreinek elhurcolására a Szovjetunióba. Az 1947-es békediktátum országunkat újra szétdarabolta, és még hasisarcot is követelt. Ezenkívül ránk telepített sok ezernyi szovjet katonaságot, hogy őrizték az utánpótlási vonalat az Ausztria egy részét megszálló szovjet erők felé. Az Osztrák szerződés után 1955-ben már nem volt ok szovjet haderőt Magyarországon tartani – és mégis maradtak "ideiglenesen" ami újabb 35 éves megszállást jelentett. Ezalatt a Szovjet Magyarországot saját gyarmattá alakította át. Nekünk mindig a kegyetlenül nehéz oldal jutott. Mindezekben nem nehéz megállapítani a Magyarországgal szemben ismét alkalmazott kettős mércét!

Az 1989-90-es magyar rendszerváltás megcsillantotta a reményt, hogy a nyugati demokráciák segítséget fognak nyújtani nekünk, éppúgy mint más kelet-európai országoknak a nyugathoz való felzárkózásban. Mi magyarok méltán vártuk ezt, hiszen a mi bátorságunk kellett a vasfüggöny felnyitásához, melyet követett a Berlińi Fal leomlása, a két Németország egyesülése, majd a Szovjetunió összeomlása után számos új állam létrejötte a Balti tengertől az Adriáig. Némely keleti államok adósságából elengedett a Nyugat – de nem a miénkéből! A kettős mérce itt is dolgozott!

Aztán nagy lendülettel kezdődött el a privatizáció, azon az alapelven, hogy az állam rossz tulajdonos; tehát magánkézzbe kell adni a gazdaságot, s majd a szabad verseny felvirágoztatja az országot. Ezzel egy időben kell leépíteni az állam által pénzelt jóléti társadalmat, helyét majd az öngondoskodó társadalma foglalja el. Megjelentek a nyugati bankok és a nyugati érdekeltségű bevásárló központok.

A privatizáció néhány év alatt lezajlott; a gyárakat megvették új külföldi tulajdonosai – de nem modernizálták, hanem lezárták; az eladást közvetítő, főleg a volt káderek, pedig meggazdagodtak. Külföldről meg ömlött befelé a nyugati áru, felesleges élelmiszer és a silány kultúra. Lassan derült ki a szomorú valóság, hogy Magyarország csak piacnak kellett, mint a többi Kelet-európai állam is. Az ország kiesett jóvedelmét kiegészítendő újabb és újabb kölcsönöket volt kénytelen felvenni a nyugati bankoktól és az IMF-től. 2010-re a GDP adósság 52%-ról 82%-ra emelkedett – kifizethetetlen adósságcsapdába kerültünk!

Miért tette mivelünk ezt a nyugat? Kényszerből. Már jó húsz évvel korábban gazdasági válságba került volna, ha új szerződést nyit a keleti területeit kölcsönpolitikájával nem zsákmányolhatta volna ki!

Új remény csillant némelyekben, 2004-ben, amikor országunk az EU tagja lett. Már a csatlakozás aláírásakor voltak megoldástalan problémák, pl. mezőgazdaságunk jelentősen kevesebb támogatást kapott, mint a nyugati népeké. Hogyan lehet ilyen helyzetben versenyképesnek lenni? Sehog. De éppen ez volt a cél, nevezetesen az, hogy mezőgazdaságunk termékeit ne tudja eladni a nyugati szubvencióval támogatott áruval szemben, vagyis, hogy tönkremenjen, s az ország nyugati mezőgazdasági termékeknek legyen a piaca. Ismerjük mi lett cukoriparunk sorsa. De lehetne számos más példát felhozni. A mezőgazdaság

Brüsszelből vezényelt tönkretétele azonban csak a kezdet volt. A Lisszaboni Szerződés 2009. december 1-i életbeléptetése után Brüsszel már elég erősnek érezte magát a tagországok politikájába való beleszólásra is. Mindezt erősítette a tagországok, különösen az újak, fokozatos eladósodása az IMF felé. Az adósságcsapdába került országokat azután már könnyű volt az EU politikai vonalára kényszeríteni.

Magyarország a nyolcéves bal-liberális koalíciós kormányok alatt állig eladósodott, s lakosság túlnyomó többsége joggal ezeket a kormányokat hibáztatta. Ugy tūnt, hogy a 2010-es választásokon az ellenzéki FIDESZ-KNDP koalíció veszi át a kormányrudat. Brüsszel is tisztában volt ezzel, de azzal is, hogy a győztes

sek napjai meg lesznek számlálva, mert az ország mérték feletti eladósodása miatt az új kormányok nem lesz mozgásteret, s hamarosan megbukik, és átadja helyét valamilyen új bal-liberális koalíciónak. Azonban három nem várt dolog történt. Az egyik a FIDESZ-KNDP jobbközép koalíció földcsuszamlásszerű 2/3-os győzelme volt. A másik a romokban heverő pénzügyi és gazdasági élet gyors rendbetevése újszerű eszközökkel, mint amilyen a bank és multi-cégek megadóztatása és a magán-nyugdíj-pénztárak államosítása volt, melyek segítségével a költségvetés deficitjét sikerült 3% alá szorítani. A harmadik a több mint 350 törvény meghozatala volt, köztük az új Alaptörvény megformálása és hatályba léptetése ez év január 1-én. Mindezzel az Orbán kormány az országot új felépítéssel visszahelyezte tradicionális keresztény alapjaira.

Ez a magyar Blitz -Villámháború- sokkolta a nyugatot, mert nem ezt a szerepet szánták neki. Nem akarták elhinni, hogy egy kis nép, melyet már 1920-ban, 1947-ben halálra szántak, s most is 1989-től – egyszerre felemelte porba taposott fejét, sőt felkelt és új életerővel kezébe vette sorsa irányítását egy megújuló Európán belül! Nyugat bal-liberális oldala elhatározta, hogy Magyarországot pellengérré állítja, megregulázza és visszalöki a sorstalanság sorába – ahová szánta. Mindezzel demonstrálni akarja másoknak, hogy fogadják el elfogadhatatlan sorsukat, mert ha nem, úgy járnak, mint a magyarok. Brüsszelt jelölték ki végrehajtónak. Bemelegítésül beindították a világ média hatalmasait Magyarországot és kormányát lejáratására, melyhez a kezdő rúgást a hazai vesztett ellenzék és a bal-liberális sajtó adta. Fokozatosan mindent bevetettek: féligazságokat, csúsztatást, ferdítést és nagy hazugságokat. Például egy tekintélyes német világglap úgy állította be a január 21-i pesti béketüntetést az Orbán kormány mellett, hogy „százezer ember tüntetett az Orbán kormány ellen!” Az EU bizottság előbb csak az új média törvényt kifogásolta. Aztán jött még három kifogás: a Nemzeti Bank függetlensége, a bírók nyugdíjazása, valamint a titoktartási Ombudsman ügyében. Mindezekre a magyar kormány elküldte alapos válaszát. Továbbmenően az EU Parlament február 16-án hozott határozatában „súlyos aggodalmát” fejezte ki „a demokrácia gyakorlásával, a jogállamisággal, az emberi és szociális jogok gyakorlásával, a fékekkel és ellensúlyokkal, az egyenlőséggel és a diszkriminációmentességgel összefüggésben”. Felszólította a magyar kormányt: tegyen eleget az Európai Bizottság, az Európa Tanács és a Velencei Bizottság ajánlásainak, és azoknak megfelelően módosítsa az érintett törvényeket. Az állásfoglalást képviselők elfogadták, köztük a magyar szocialisták is. Kijelentésben az uniós alapszerződés 7. cikkelye szerinti eljárás esetleges megindítását is, ami a magyar uniós szavazati jog és a támogatások elvesztésével járhat. Ugyanakkor felszólították az EP Elnökök Konferenciáját, hogy „vizsgálja meg további lépéseket, például a 7. paragrafus szerinti eljárás alkalmazását”. Az EU újabb csapása máris megérkezett. Az európai biztosok tanácsa február 22-én 495 millió euró kohéziós alap befagyasztására tett javaslatot miután Magyarország 2004 óta egyszer sem teljesítette az Európai Bizottság túlzottdeficit-eljárás folyamán tett ajánlásait. Ez a jövőre esedékes 1,714 milliárd eurós támogatás közel harmada, azaz 143,5 milliárd forint támogatás megvonást jelent. A javaslatot biztosan elfogadják. Jóllehet országunk 2010-ben és 2011-ben is az elfogadott 3%-os deficitet mutatót fel, míg mások sokkal magasabban zártak, mégis egyedül minket büntet az EU. Ez már nem is csak a kettős mérce alkalmazása, hanem maga a bosszú!

Mindez azt jelenti, hogy nem lesz egyhamar vége országunk

megaláztatásának, hiszen egyik képviselőjük korábban az EU plénumán nyíltan kijelentette, hogy az új Magyar Alaptörvénynek a „szelleme” elfogadhatatlan. Ami azt jelenti, hogy az EP újabb és újabb kifogásokat fog találni, végül majd arra köteleznék hazánkat, hogy írjanak egy másik alaptörvényt, amely az EU-nak 2009 január 1-én elfogadott Lisszaboni Szerződésének alapelvein alapul, amelyből hiányzik Isten említése és a kereszténység alapértékei, melyen Európa felépült! A tét óriási nem csak Magyarországnak, hanem minden EU-s tagországra nézve is. Ha ugyanis az új magyar alkotmányt az EU-nak sikerülne a maga képeére átfőrnálni, vagy elvetetni és „ideológiailag korrektt” új alkotmányt íratni, akkor ez precedensként szolgálna minden más európai ország alkotmányának átalakítására vagy eltörlésére, mely keresztény alapokra és értékekre hivatkozik, vagyis azokon alapul. Ez pedig minden európai állam alkotmányában fellelhető. Pld. 1) Az Egyesült Királyságnak még ugyan nincs modern alkotmánya de vannak sarkalatos törvényei. Az egyik az 1215-ben alkotott Magna Charta, mely így kezdődik: „Mi János, Isten kegyelméből Anglia királya, üdvözetüket küldjük... Tudjátok meg, hogy Isten sugallatára, Mi,.... elsőként Isten segítségével nyilvánítjuk, és a jelen Chartával örök időre megerősítjük... hogy az Angol Egyház szabad, jogait és szabadságait teljes egészében, korlátlanul birtokolja”. 2) Görögország (1975): 3 (1) "Görögországban az uralkodó vallás: Krisztus kelet-ortodox egyházának vallása. Elismerve fejének. Elismerve fejének a mi Uruk, Jézus Krisztust”. 3) Írország (1937) Preambulum: „A legszentebb Szentháromság Isten nevében, ki minden hatalom, és akitől mint végzetünktől, mind az emberek, mind az államok tevékenysége ered...” 40. (3) „Az állam elismeri a meg nem születettek élethez való jogát...” 41. cikk (1), (2), 1, 2, (3)1 „Az állam elismeri a családot mint a társadalom természetes, elsődleges, alapvető közösségét...” 4) Németország (1949) Preambulum: „Isten és ember előtti felelősségem tudatában attól az akaratától áthatva, hogy mint az egyesült Európa egyenjogú tagja a világbékét szolgálja, a német nép alkotmányozó hatalmánál fogva meghatározza alaptörvényét”. (Idézetek: Dr. Jobbágy László: Fekete-fehér tények az EU-ból. c. írásából).

Miért Magyarországgal kezdi az EU Parlamentje a tagországok jobbra a feudalizmus korából származó alkotmányainak megreformálását? A felelet egyszerű: azért mert a magyar alaptörvény már a Lisszaboni Szerződés elfogadása után alkotott! Az pedig nekik elfogadhatatlan. Így az EU Parlament Kommunista-Szocialista-Liberális és Zöld többsége összefogott, hogy kritizálja és megváltoztassa egyik kis tagországok új Alaptörvényét/Alkotmányát, amelyet a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése után két évvel írtak, de nem ennek a szerződésnek alapértékei után, hanem még a feudalizmus korából vett értékekből alkotott azt meg! Ha ez változatlanul marad, akkor a mostani felállásban lévő EU raison d'être-je (létezésének értelme) válik kérdésessé. Ez pedig nem engedhető meg. Ezért az adósságcsapdába fogott, kizsigereit s erőtlenség Magyarországgal mindenáron el kell érné új alaptörvényének radikális megváltoztatását, úgy ha lehet új, „politikailag korrekt” alaptörvény írását és hatályba helyezését.

Ha ez sikerül – és miért ne sikerülne? – hiszen az EU magasan fizetett képviselői és apparátusának tisztviselői most már érvényesíthetik a kezükbe került hatalomkényszerítő, diktatórikus, romboló erejét. Ez már jelentkeztet abban, amikor az egyik EU parlamenti ülésén az egyik biztos kényszerítene akarta a magyar miniszterelnök helyett, hogy adja nyilvánosan kötelező erejű szavát olyan EU parlamenti határozatok elfogadására, amiket még nemhogy nem látott, de meg sem fogalmaztak! Nos, akkor a magyaroktól kikényszerített változtatást az EU parlamentje jogi precedensként fogja felhasználni kényszerítve minden tagországot „ősdi” alaptörvényük radikális átírására.

Az öreg Európát a különféle modern „izmuskok” (fasizmus, kommunizmus, kozmopolitizmus) már eléggé aláásták, legyengítették, szkeptikussá, istentelenné és erkölcstelené tették ahhoz, hogy gondolkodás nélkül megtagadják és elvessek kétezer éves keresztény hitbéli és erkölcsi alapjaikat, s helyt adjanak a dzsungel törvényének: a káosznak, ahol nincs törvény csak önérdek, ahol mindenki harcol mindenki ellen a túlélésért, és ahol senki sem fog győzni, de mindenki vesztes lesz. S végül az önmagát kiírtó ember maga mögött fog hagyni egy lerombolt, elpusztult, kiégett és élettelen bolygót.

Európa, figyelj Magyarországot újból keresztre feszítésére. Ne örülj, hanem lásd meg benne a te végzetet is, ugyanis Krisztus után jön a latrok keresztre verése!

Azonban még mindig adatott egy kegyelmes kimenekvő út. Ha az ön maga körül forgó, a maga kis élvezeteit kereső, elpuhult európai nyárspolgár felébredne és meglátná a reá leselkedő veszélyt, s venné a fáradságot elmenni és jól szavazni a következő EU parlamenti választásokon. Akkor talán eltűnne az EU mostani irányzatát meghatározó baloldali koalíció s elkezdődhetne egy valóban új Európa építése amely a szuverén nemzetek közösségén alapszik!

A kettős mérce miatt bekövetkező keresztre feszítésünk, szenvedésünk és agóniánk bár csak felébresztené, megdöbbené, és cselekvésre készítené nemcsak önmagunk, hanem önmaga miatt is az álmában szendergő s lassan kómába hulló Európát!

Edmonton, 2012 február vége

Dr. Pungur József – www.nemzetihirhalo.hu